

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 91 ον Αριθμός έκδοσης 1
Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2025

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η μελλοντική δίκαιη διοίκηση του

Θεού 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο Θεός Ακούει τον Ταπεινό 15

Η Μεγαλειότητα του Κυρίου 18

Είναι ελεήμων Θεός 21

Μια αιώνια βασιλεία 24

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Τα χέρια του θα το τελειώσουν 27

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

January - February 2025

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Η μελλοντική δίκαιη διοίκηση του Θεού

*«Ιδού, βασιλεύς θέλει
βασιλεύσει εν
δικαιοσύνη, και
άρχοντες θέλουσιν
άρχει εν κρίσει.»
— Ησαΐας 32:1*

ΣΤΙΣ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

2025, η ορκωμοσία του σαράντα
έβδομου Προέδρου των Ηνωμένων
Πολιτειών θα πραγματοποιηθεί
στα σκαλιά του κτιρίου του
Καπιτωλίου στην Ουάσινγκτον.
Εκείνη την στιγμή, ο Ντόναλντ
Τραμπ θα γίνει ο εκλεγμένος

ηγέτης αυτού που πολλοί πιστεύουν ότι είναι το πιο ισχυρό έθνος
στη Γη που ασκεί μεγάλη επιρροή. Αυτή θα είναι η δεύτερη
θητεία του ως Προέδρου, αφού είχε εκλεγεί το 2016, αλλά στη
συνέχεια ηττήθηκε το 2020 από τον σημερινό Πρόεδρο Τζο
Μπάιντεν. Ως εκ τούτου, ο εκλεγμένος πρόεδρος Τραμπ γίνεται
μόνο ο δεύτερος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών που
κέρδισε δύο μη διαδοχικές θητείες με μια ήττα ενδιάμεσως. Το
άλλο παράδειγμα ήταν ο Πρόεδρος Γκρόβερ Κλίβελαντ στα
τέλη του 19ου αιώνα.

**ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΠΟΥΜΕ ΝΑ
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ;**

Ρωτάμε τότε: Τι επιφυλάσσουν τα επόμενα
τέσσερα χρόνια; Θα μπορέσει ο νέος Πρόεδρος να
τηρήσει τις προεκλογικές του υποσχέσεις; Θα μπορεί το

Κογκρέσο, το οποίο για τουλάχιστον τα επόμενα δύο χρόνια θα ελέγχεται και από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, να περνάει νομοσχέδια σύμφωνα με την ατζέντα του Προέδρου Τραμπ; Αυτά είναι, φυσικά, αναπάντητα ερωτήματα αυτή τη στιγμή. Ωστόσο, εάν η ιστορία του παρελθόντος είναι κάποιος δείκτης, η πλειονότητα των υποσχέσεων που δόθηκαν από υποψηφίους οποιουδήποτε κόμματος, μόλις γίνουν Πρόεδροι, καταλήγουν είτε στα αζήτητα είτε να αραιώνονται από την κομματική πολιτική.

Ωστόσο, για τον μαθητή του Χριστού πρέπει να ρίξει μια ματιά προς τις Γραφές, οι οποίες περιέχουν πολλές προφητείες που υποδεικνύουν την εποχή στην οποία ζούμε ως μια περίοδο αναταραχής και θλίψης—έναν «καιρό θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε υπήρξε έθνος». (Δαν. 12:1· Ματθ. 24:21) Για αυτόν τον λόγο, η εστίαση του Χριστιανού δεν πρέπει να είναι πρωτίστως στο «ποιος» είναι στο αξίωμα, ούτε στο αν εμείς προσωπικά συμφωνούμε ή διαφωνούμε με αυτήν ή την άλλη πολιτική που έχουν διατυπώσει. Αντίθετα, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι ο Θεός εξουσιάζει πάνω σε όλες τις υποθέσεις της Γης για να πραγματοποιήσει το μακροπρόθεσμο σχέδιο και τον σκοπό του για την ανθρώπινη φυλή, ανεξάρτητα από το ποιοι μπορεί να είναι οι ηγέτες των εθνών κάθε δεδομένη στιγμή.

Ποιο είναι το σχέδιο του Θεού; Με απλά λόγια, είναι για να σωθεί η ανθρωπότητα κάθε έθνους, παρελθόντος και παρόντος, τόσο των νεκρών όσο και των ζωντανών, από την κατάσταση της αμαρτίας και του θανάτου που μαστίζει την ανθρώπινη φυλή από τότε που οι πρώτοι μας γονείς έπεσαν στην αμαρτία. Η επιθυμία του στοργικού Θεού μας είναι «όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν στη γνώση και την αναγνώριση για τη θεία αλήθεια». (Α' Τιμ. 2:4) Αυτό, επισημαίνουν

ξεκάθαρα οι Γραφές, δεν θα γίνει μέσω οποιασδήποτε διοίκησης ανδρών ή γυναικών, αλλά μέσω της δίκαιης διοίκησης κανενός άλλου εκτός από τον Υιό του, τον Κύριο και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό.

Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Το πρωταρχικό μας ενδιαφέρον, ως μαθητές της Αγίας Γραφής, θα πρέπει να επικεντρωθεί στη νέα διοίκηση που υποσχέθηκε ο Λόγος του Θεού. Απαιτεί επίσης μια «εκλογή», ή ακριβέστερα, μια διαδικασία επιλογής. Αυτή η επιλογή ξεκίνησε με τον Ιησού, τον Μεσσία. Ο προφήτης Ησαΐας του δείχνει λέγοντας: «Ιδού, ο δούλός μου, τον οποίον υπεστήριξα· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· έθεσα το πνευμά μου επ' αυτόν· θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη.» (Ησα. 42:1) Η τάξη των «εκλεκτών» του Θεού περιλαμβάνει επίσης τους πιστούς ακόλουθους του Ιησού από την Ημέρα της Πεντηκοστής. Ο Απόστολος Πέτρος μίλησε για αυτά λέγοντας: «Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας.» —Β' Πέτ. 1:10

Στην Καινή Διαθήκη βρίσκουμε αναφορές σε αυτή την εκλογή, όπως «Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν» και «Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων». (Κολ. 3:12· Ρωμ. 8:33) Αυτά τα άτομα επιλέγονται από τον Θεό για να είναι «κοινωνοί της ουράνιας κλήσης» και είναι «Εκλεγμένοι σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού Πατέρα». (Εβρ. 3:1· Α' Πέτ. 1:2) Ο Θεός είναι αυτός που θα ολοκληρώσει την διαδικασία εκλογής όταν, μέσω του Ιησού, «θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρου της γης έως άκρου του

ουρανού.» —Μάρκος 13:27

Έτσι, θα ολοκληρωθεί το έργο της εκλογής του Θεού. Το έργο της νέας διοίκησης, που είναι η ευλογία όλων των οικογενειών της γης, έχει περιγραφεί ότι συμβαίνει όταν ο Χριστός, «ο Ήλιος της δικαιοσύνης» θα «ανατείλει με θεραπεία στα φτερά του». (Μαλ. 4:2) Θα φέρει χαρά, ειρήνη και αιώνια ζωή σε όλους όσους επιθυμούν να ζήσουν υπάκουα σε μια αποκατεστημένη, τέλεια Γη. Όλα θα ολοκληρωθούν μέσω αυτής της νέας διοίκησης και θα πραγματοποιηθούν με βάση τα θαυμάσια χαρακτηριστικά του χαρακτήρα του Θεού, όπως η αγάπη, το έλεος, η δικαιοσύνη, η σοφία και η δύναμη για λογαριασμό της ανθρώπινης οικογένειας.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Ο ορισμός του λεξικού της λέξης διοίκηση είναι «η πράξη ή η διαδικασία της χορήγησης· η εκτέλεση εκτελεστικών καθηκόντων· η εκτέλεση δημοσίων υποθέσεων· σώμα προσώπων που διοικεί». Η μορφή του ρήματος, να διαχειρίζομαι, ορίζεται ως «να διαχειρίζομαι ή να επιβλέπω· μετρώ ή διανέμω· να διακονώ· να διαχειρίζομαι ή να εκτελώ.» Οι πλήρως αφιερωμένοι ακόλουθοι του Χριστού μαθαίνουν πώς να τα κάνουν αυτά κατά τη διάρκεια του σημερινού Χριστιανικού τους περιπάτου.

Αυτή η νέα διοίκηση απαιτεί όσοι προσπαθούν να είναι μέρος των «εκλεκτών» να είναι κατάλληλα προετοιμασμένοι στην παρούσα ζωή για το έργο τους στο μέλλον. Αυτά δεν πρέπει να «συμμορφώνονται με αυτόν τον κόσμο», αλλά περιγράφονται ως «μεταμορφώμενα με την ανακαίνιση» του νοός τους, ώστε «να μπορέσουν να δοκιμάσουν ποιο είναι αυτό το καλό, και αποδεκτό και τέλειο θέλημα του Θεού». —Ρωμ. 12:2

Ως Χριστιανοί, πρέπει να αγαπάμε τον Επουράνιο

Πατέρα με όλη μας την καρδιά και, ως εκ τούτου, μας ενδιαφέρει ο βιβλικός ορισμός για τη διοίκηση και για τους διαχειριστές. Η λέξη διοίκηση εμφανίζεται δύο φορές στην Έκδοση του Βασιλιά Ιακώβου της Καινής Διαθήκης και μεταφράζεται από την ελληνική λέξη διακονία, που σημαίνει διακονία ή υπηρεσία. (Α' Κορ. 12:5· Β' Κορ. 9:12) Ο ρηματικός τύπος, το διαχειρίζομαι, που βρίσκεται στους Β' Κορινθίους 8:19,20, προέρχεται από την ελληνική λέξη διακονέω, που σημαίνει διακονώ ή υπηρετώ. Η αγγλική λέξη deacon προέρχεται από αυτήν την ελληνική λέξη (διακονώ και διάκονος), που έχει να κάνει με κάποιον που διακονεί ή υπηρετεί. Ο Ιησούς χρησιμοποίησε επίσης αυτή τη λέξη δίνοντας ένα μάθημα για την υπηρεσία στους μαθητές του, λέγοντας: «Ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να διακονήσει». —Μάρκος 10:45

ΠΟΛΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Στους Α' Κορινθίους 12:5, ο Απόστολος Παύλος λέει: «Είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός.» Υπάρχουν πράγματι ποικιλίες χριστιανικής υπηρεσίας, αλλά ο Θεός τις κατευθύνει όλες. Ο Παύλος υπονοεί εδώ ότι κάθε αφιερωμένος Χριστιανός έχει κάτι να προσφέρει, ένα ταλέντο να δώσει στον Κύριο και να χρησιμοποιηθεί στην υπηρεσία του. Καθώς δίνουμε από τον εαυτό μας, είναι με σκοπό να οικοδομήσουμε ο ένας τον άλλον στο σώμα του Χριστού. (Ιούδας 1:20· Α' Κορ. 12:12,25,27) Όταν το κάνουμε αυτό, τιμούμε τον Πατέρα μας στον ουρανό. Κατά την εκπαίδευση για τον ρόλο τους σε αυτό το έργο διοίκησης, τα διάφορα μέλη του σώματος του Χριστού πρέπει να μάθουν να συνεργάζονται μεταξύ τους, αντισταθμίζοντας και εξισορροπώντας τις ατέλειες, τις ελλείψεις και τις αδυναμίες ο ένας του άλλου. Μαθαίνουμε να το κάνουμε αυτό ενωμένοι με τον

Ιησού. Ο Ιησούς μας προσκαλεί: «Άρατε τον ζυγόν μου εφ’ υμάς και μάθετε απ’ εμού...διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.» (Ματθ. 11:29,30) Σε αυτή την ένωση μαθαίνουμε για το προνόμιο της κοινωνίας μας στο σώμα του Χριστού και πώς να συνεργαζόμαστε με τα άλλα μέλη του σώματος.

Είμαστε πράγματι “σύντροφοι” με τον Χριστό (έχουμε δηλαδή τον ίδιο ζυγό μαζί του). Ο Παύλος μας το λέει αυτό στο εδάφιο Φιλιππησίους 4:3,4, «Παρακαλώ και σε, σύντροφε γνήσιε». Τελειώνει τη σκέψη του με το εξής: «Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεί, Χαίρετε». Θα πρέπει να νιώθουμε με τον ίδιο τρόπο, γιατί όλοι όσοι είναι στην οικογένεια του Χριστού είναι δεμένοι μαζί στον έναν δεσμό της αγάπης και της κοινωνίας. Αυτό θα μας βοηθήσει να αναπτύξουμε ένα κοινό ενδιαφέρον με τους αδελφούς μας και να έχουμε εμπιστοσύνη σε, συμπάθεια για και αρμονία μαζί τους. Αυτή είναι η ίδια εκπαίδευση που θα λάβει ο κόσμος της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού. Όλοι τότε θα μάθουν να δίνουν δόξα, έπαινο και τιμή στον Πατέρα υπό τη νέα του διοίκηση.

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Στην εκλογική διαδικασία σε αυτόν τον σημερινό κόσμο, απαιτείται πλούτος για να χρηματοδοτηθεί μια εκστρατεία για μια νέα διοίκηση. Απαιτείται διαφήμιση για να γίνουν γνωστά τα προσόντα του υποψηφίου και, τις περισσότερες φορές, τα ελαττώματα και οι αδυναμίες της αντιπολίτευσης. Ως σημείο ενδιαφέροντος, και όσο δύσκολο κι αν είναι να το πιστέψει κανείς, εκτιμάται ότι συνολικά δαπανήθηκαν 15,9 δισεκατομμύρια δολάρια για τις εκστρατείες για τις προεδρικές εκλογές των Ηνωμένων Πολιτειών που ολοκληρώθηκαν πρόσφατα.

Πόσο διαφορετική είναι η εκλογική διαδικασία του Θεού για την προετοιμασία για μια νέα δίκαιη διοίκηση. Ο πλούτος μπορεί να είναι εμπόδιο, όπως είπε ο Ιησούς: «Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών.» —Ματθ. 19:23

Ο Παύλος, αντίθετα, μιλά για τον εαυτό του και τους συνεργάτες του στο έργο της διάδοσης του Ευαγγελίου, «ως πτωχούς πολλούς όμως πλουτίζοντες». (Β Κορ. 6:10) Αυτοί οι πιστοί δούλοι του Θεού πλούτισαν πολλούς σε ελπίδα, πίστη, αγάπη και όλες τις διάφορες πτυχές των χάριτων του Θεού, τις οποίες παρέχει άφθονα. «Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροί τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς τον Θεόν.» (Β' Κορ. 9:12) Ο απόστολος συνεχίζει, λέγοντας ότι οι αδελφοί στην Ιερουσαλήμ δόξαζαν τον Θεό λόγω της «ελευθεριότητος της προς αυτούς και προς πάντας μεταδόσεως». —εδ. 13

Η ΑΝΑΓΚΗ ΘΥΣΙΑΣ

Ένα άλλο μέρος της Χριστιανικής μας εκπαίδευσης για τη νέα, δίκαιη διοίκηση της βασιλείας περιλαμβάνει θυσίες, ή τη θυσία της ζωής μας, στην υπηρεσία του αγώνος για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Το θεωρούμε αυτό ως προνόμιο, αλλά ο κόσμος βλέπει να θυσιάζεται διαφορετικά. Για κάποιους, η θυσία φέρει μαζί της την αίσθηση ότι είναι φανατικοί και, πράγματι, υπήρξαν πολλοί φανατικοί μάρτυρες.

Οι αληθινοί ακόλουθοι του Ιησού προσφέρουν τη θυσία τους στον Θεό μέρα με τη μέρα, ώρα με την ώρα, εμπειρία με εμπειρία, σε συνεχή βάση με κάθε ευκαιρία που τους δίνεται. Πρέπει να δώσουμε όλα τα λίγα μας. Οι θυσίες μας μπορεί να είναι μικρές, αλλά πρέπει να μας απορροφάνε πλήρως και να είναι διακαείς, μέχρι να μην

υπάρχει τίποτα άλλο να καταναλωθεί και να έχουμε φτάσει στο τέλος της επίγειας πορείας μας.

Η θυσία και τα βάσανα του Χριστιανού περιγράφονται ξεκάθαρα για εμάς από τον Απόστολο Παύλο όταν είπε: «Εάν υπομένουμε, θα συμβασιλέψουμε και μαζί του». (Β Τιμ. 2:12) Μας υποσχέθηκαν επίσης: «Σε εκείνον που θα νικήσει θα επιτρέψω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου». (Αποκ. 3:21) Τι ευλογημένο προνόμιο είναι για αυτούς τους καλεσμένους να τους παραχωρηθεί μερίδιο στο ουράνιο βασίλειο και να αναστηθεί σε δόξα, τιμή και αθανασία, αν είναι πιστοί μέχρι θανάτου. (Ρωμ. 2:7· Αποκ. 2:10) «Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσέυση πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν.» —Β' Κορ. 9:8

Αυτή η διακονία και η υπηρεσία καθ' όλη τη διάρκεια του Χριστιανικού μας περιπάτου, και η επιθυμία να δώσουμε τα πάντα, δηλώνεται από τον Παύλο στον Τιμόθεο: «Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου.» (Α' Τιμ. 4:15) Το πρώτο μάθημα στο να δίνουμε ήταν για τη καρδιά μας στον Επουράνιο Πατέρα, αλλά αυτό ήταν μόνο η αρχή ενός περιπάτου που οδηγεί στο να δώσουμε τα πάντα. Πρέπει να αναπτύξουμε έναν θεόμορφο χαρακτήρα, και σχετικά με αυτό ο Παύλος είπε στον Τιμόθεο: «Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας.» (Α' Τιμ. 6:6) Είναι ένα από τα σημαντικά σκαλιά στη χριστιανική σκάλα, μαζί με την πίστη, την αρετή, τη γνώση, την εγκράτεια [αυτοέλεγκχο], την υπομονή, την αδελφική καλοσύνη και το πιο σημαντικό, την αγάπη. —Β' Πέτ. 1:4-8

Μια τέτοια αγάπη πρέπει να αναπτυχθεί με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος και δεν μπορεί να είναι υποκριτική. Πρέπει να είναι γνήσια, εγκάρδια, καθώς και

να εκφράζεται με υπηρεσία και δια στόματος. Ο ψαλμωδός μιλά για εμάς όταν λέει: «Ας ήναι ευάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδιάς μου ενώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου και λυτρωτά μου.» (Ψαλμ. 19:14) Αυτή η αγάπη είναι προς τον Θεό, τον Υιό του Χριστό Ιησού, τους συναδέλφους μας εν Χριστώ, και συνοδεύεται από μια συμπονετική αγάπη προς τον κόσμο, ακόμη και προς τους εχθρούς μας.

Ο Παύλος εξηγεί περισσότερα για αυτήν την αγάπη όταν γράφει, «Διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού.» —Εφεσ. 3:17-19

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΝΕΑ

Μια άλλη πτυχή της εκπαίδευσής μας για αυτή τη διοίκηση του μέλλοντος είναι η προώθηση των καλών νέων —«του ευαγγελίου της βασιλείας». (Ματθ. 24:14) Ο Παύλος, παραθέτοντας εν μέρει το εδάφιο Ησαΐας 52:7, έγραψε: «Διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχη ο κηρύττων; Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά.» —Ρωμ. 10:13-15

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Όταν η διοίκηση της βασιλείας γίνει

πραγματικότητα, αυτοί που έχουν εκπαιδευτεί έτσι θα χρησιμοποιηθούν από τον Θεό. Είναι αυτός που έχει συντάξει ένα σχέδιο ανάκαμψης για όλη την ανθρωπότητα και εγγυάται την επιτυχία του με θαυματουργή δύναμη. Ο Ιησούς είναι ο κυρίαρχος σε αυτό το σχέδιο, όχι εκλεγμένος από τον λαό, αλλά επιλεγμένος από τον Θεό. Οι εχθροί του τον σκότωσαν όταν ήταν στη Γη, σχεδόν είκοσι αιώνες πριν, αλλά η θεϊκή δύναμη τον ανέστησε από τους νεκρούς. (Φιλ. 2:7-11) Μετά την ανάστασή του, ο Ιησούς ανακοίνωσε στους μαθητές του: «Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και στη γη». —Ματθ. 28:18

Με τη χρήση «πάσης δύναμης» που του δόθηκε, ο Ιησούς δεν θα δυσκολευτεί να εδραιώσει τον θεϊκό έλεγχο στους λαούς της Γης. Μαζί του σε εκείνη την κυβέρνηση θα είναι οι πιστοί μαθητές του που, από την Πεντηκοστή, υπέφεραν και πέθαναν μαζί του. Και αυτοί, επίσης, εγείρονται από τους νεκρούς σε αυτό που οι Γραφές περιγράφουν ως την «πρώτη Ανάσταση», ώστε να μπορούν να συμμετάσχουν με τον Ιησού στη θεία διοίκησή του. —Αποκ. 20:6

Αυτοί θα είναι οι αόρατοι πνευματικοί άρχοντες στη νέα κοινωνική τάξη πραγμάτων—όπως ο Απόστολος Πέτρος μιλάει γι' αυτήν, οι «νέοι ουρανοί και νέα γη, όπου κατοικεί η δικαιοσύνη». (Β' Πέτ. 3:13) Θα έχουν ανθρώπινους εκπροσώπους που θα είναι οι αναστημένοι Αρχαίοι Άξιοι περασμένων αιώνων, από τους οποίους ο δίκαιος Άβελ ήταν ο πρώτος και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ο τελευταίος. Αυτοί επίσης, ως «άρχοντες σε όλη τη γη», θα αναστηθούν από τους νεκρούς λίγο πριν η νέα βασιλεία είναι έτοιμη να λειτουργήσει για την πραγματική απελευθέρωση των λαών των εθνών από τη δουλεία τους στην αμαρτία και τον θάνατο. (Ψαλμ. 45:16· Ησα. 32:1· Εβρ. 11:1-40) Ωστόσο, η πιο σημαντική σκέψη είναι ότι

η θεϊκή, θαυματουργή δύναμη εγγυάται την επιτυχία του σχεδίου του Θεού για την επίλυση των σημερινών προβλημάτων των ανθρώπων και των εθνών.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Αυτοί οι Αρχαίοι Άξιοι στη βασιλεία του Θεού, ή στην κυβέρνηση, θα λειτουργούν απευθείας υπό την εξουσία του Χριστού. Όλοι θα είναι ολόψυχα σε αρμονία με τις δίκαιες αρχές με τις οποίες θα κρίνει και θα κυβερνά τους ανθρώπους. Πόσο υπέροχες είναι αυτές οι αρχές!

Ο Ιησούς δεν θα χρειαστεί να κατευνάσει διάφορα αντικρουόμενα στοιχεία και διαφορετικά συμφέροντα εκείνων που θα συνεργαστούν μαζί του σε αυτή τη θεϊκή κυβέρνηση. Δεν θα υπάρξει «κομματική πολιτική» ή «λόμπι». Όπως προφήτευσε ο Ησαΐας, «Δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόασιν των ωτίων αυτού». (Ησα. 11:3) Ως νέος βασιλιάς της Γης, ο Ιησούς θα μπορεί να διαβάσει τις καρδιές των ανθρώπων και θα γνωρίζει και θα κατανοεί τις ενδόμυχες σκέψεις τους. Μέσω των «εκλεκτών», θα αντιμετωπίσει τους ανθρώπους σύμφωνα με αυτό που είναι πραγματικά στην καρδιά τους, και όχι με βάση αυτό που δηλώνουν ότι είναι. Φανταστείτε τι αλλαγές θα κάνει αυτό στην κυβερνητική διοίκηση!

«Αλλ' εν δικαιοσύνη θέλει κρίνει τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινούς της γής.» (εδ. 4) Υπό τη διακυβέρνηση αυτού του δίκαιου βασιλιά, οι νόμιμες επιθυμίες όλης της ανθρωπότητας θα ικανοποιηθούν.

ΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ

Οι φτωχοί και οι πράοι θα έχουν τότε κάποιον που να ομιλεί υπέρ αυτών. Ο Δαβίδ έγραψε σχετικά με αυτόν τον ερχόμενο βασιλιά: «Διότι θέλει ελευθερώσει

τον πτωχόν κρίζοντα και τον πένητα και τον αβοήθητον. Θέλει ελεήσει τον πτωχόν και τον πένητα· και τας ψυχάς των πενήτων θέλει σώσει. Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρώνει τας ψυχάς αυτών· και πολύτιμον θέλει είσθαι το αίμα αυτών εις τους οφθαλμούς αυτού.» —Ψαλμ. 72:12-14

Στο εδάφιο 11 αυτού του ψαλμού, διαβάζουμε: «Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν πάντες οι βασιλείς· πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει αυτόν.» Οι μεγάλοι και δυνατοί, καθώς και οι πράοι και ταπεινοί, θα αναγνωρίσουν τις αρετές και τα προσόντα αυτού του νέου βασιλιά. Δεν θα περιποιηθεί τους πλούσιους και δεν θα εκμεταλλευτεί τους φτωχούς. Ούτε θα εξυψώσει τους φτωχούς και καταστρέψει τους πλούσιους. Όλοι θα αντιμετωπιστούν δίκαια και ισότιμα.

Ένας από τους συμβολισμούς που περιγράφει την επίδραση της διακυβέρνησης του Χριστού απεικονίζει τις κοιλάδες να υψώνονται και τους λόφους χαμηλά. (Ησα. 40:4· Λουκάς 3:5) Αυτό υποδηλώνει μια δίκαιη κατανομή όλων των αγαθών της γης και μια αναγνώριση ότι ο Θεός «έκαμεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων, διά να κατοικώσιν εφ' όλου του προσώπου της γης». (Πράξεις 17:26) Από την άποψη του Θεού, δεν υπάρχουν δούκες ή άρχοντες και δεν θα υπάρχουν χωρικοί ή φτωχοί.

Πέρα από αυτό, και ακόμη πιο υπέροχο, είναι το γεγονός ότι η κυβέρνηση του Κυρίου θα δώσει υγεία και ζωή στους ανθρώπους—αιώνια ζωή. «Και ο κάτοικος δεν θέλει λέγει, Ητόνησα.» (Ησα. 33:24) Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός επέτρεψε στους εχθρούς του Ιησού να τον θανατώσουν, και γιατί ο Ιησούς παραδόθηκε οικειοθελώς για να πεθάνει. Αποτελούσε μέρος της θείας διατάξεως ότι η διακυβέρνησή του δεν έπρεπε να είναι πάνω σε μια φυλή που πεθαίνει, αλλά σε μια που αποκαθίσταται στη ζωή. (Πράξεις 3:20,21· Α' Κορ. 15:22)

Επομένως, ήταν απαραίτητο να πεθάνει πρώτα για να λυτρώσει την ανθρωπότητα από τον θάνατο. Ο Παύλος έγραψε ότι ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό του «αντίλυτρον υπέρ πάντων» και στη συνέχεια πρόσθεσε, «μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς». —Α' Τιμ. 2:5,6

Ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό του ως αντίλυτρον στην Πρώτη Παρουσία του, και κατά τη Δεύτερη Παρουσία του θα μαρτυρηθεί ή θα γίνει γνωστή σε όλους η ένδοξη αλήθεια σχετικά με αυτό. Όλοι όσοι, όταν μάθουν για αυτήν την πρόνοια, θα δεχτούν τη χάρη του Θεού μέσω του Χριστού και υπακούσουν στους νόμους αυτής της «κυβέρνησης» που θα είναι στη συνέχεια «επί των ώμων αυτού», δεν θα χρειαστεί να πεθάνουν. (Ησ 9:6,7) Θα αποκατασταθούν στην τελειότητα της ύπαρξης και θα ζήσουν ευτυχισμένοι για πάντα. Πόσο προσβλέπουμε με ανυπομονησία σε αυτή τη μελλοντική διοίκηση δικαιοσύνης, ευλογιών και ζωής! ■

Ο Θεός Ακούει τον Ταπεινό

*Εδάφιο κλειδί: «Κύριε,
εισήκουσας την επιθυμίαν
των πενήτων· θέλεις
στηρίζει την καρδίαν
αυτών, θέλεις κάμει
προσεκτικόν το ωτίον
σου.»*

— *Ψαλμός 10:17*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 10:12-18*

ΕΙΝΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΝΑ
ξεκινήσουμε αυτή τη
σειρά Διεθνών Μελετών
της Γραφής 2025
παίρνοντας όλα τα Βασικά
Εδάφια για τον Ιανουάριο
από τους Ψαλμούς.
Αποτελούν μια πλούσια
αποθήκη σοφίας,
παρηγοριάς, παρηγοριάς,
ενθάρρυνσης, αφοσίωσης
και εγκάρδιου επαίνου για

τον Θεό και Δημιουργό μας, τον Ιεχωβά. Το σημερινό
θέμα, «Ο Θεός Ακούει τον Ταπεινό» προέρχεται από το
Εδάφιο-κλειδί μας. Αναγνωρίζει το γεγονός ότι ο Κύριος
ακούει τις επιθυμίες των ταπεινών και επομένως
προετοιμάζει τις καρδιές τους να τις δεχτούν. Μπορούμε
να ρωτήσουμε: «Τι πρόκειται να τους δώσει ο Κύριος;»
«Δικαιοσύνη», απαντά το εδάφιο 18. Ο Θεός θα αποδώσει
δικαιοσύνη σε αυτούς και στους ορφανούς και τους
καταπιεσμένους. Ο «άνθρωπος της γης», που
προσδιορίζεται σε αυτό το εδάφιο, δεν θα επιτρέπεται
πλέον να τους καταπιέζει.

Το εδάφιο 13 του μαθήματός μας μας πληροφορεί
ότι αν και αυτοί οι καταπιεστές κοροϊδεύουν τον Θεό,
λέγοντας ότι δεν θα απαιτήσει να λογοδοτήσουν για τις

κακές τους πράξεις, σίγουρα θα το κάνει. «Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ο, τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει· διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον.» — Γαλ. 6:7,8

«Είπεν ο άφρων εν τη καρδιά αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν και έγειναν βδελυροί διά την ανομίαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν.» (Ψαλμ. 53:1) Οι κακοποιοί αρνούνται ότι θα χρειαστεί ποτέ να λογοδοτήσουν για τα εγκλήματά τους, αλλά έρχεται η Ημέρα της Κρίσης. Ο Θεός «τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους πανταχού να μετανοώσι, διότι προσδιώρισεν ημέραν εν ή μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών.» — Ψαλμ. 10:12-16· Πράξεις 17:30,31

Η έκφραση, «άνθρωπος της γης» στο εδάφιο 18 του μαθήματός μας, έρχεται σε έντονη αντίθεση με εκείνους των οποίων οι ελπίδες είναι αγκυροβολημένες στον ουρανό. Τα γήινα άτομα έχουν περιορισμένη όραση όταν πρόκειται για πράγματα που εκτιμά ο Θεός. Αντίθετα, μπορεί να εκτιμούν τα πλεονεκτήματα της εξαπάτησης, της κλοπής, του ψέματος και του εκφοβισμού για να επιτύχουν τους στόχους τους. Οι Χριστιανοί, από την άλλη, πολεμούν αυτά τα γήινα ένστικτα και αναζητούν ουράνια νοοτροπία. Ακολουθώντας τη νουθεσία του Ιησού, ξέρουν πού μπορεί να βρεθεί ο αληθινός θησαυρός. «Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν· επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει

είσθαι και η καρδιά σας.» —Ματθ. 6:19-21

Ο Ιάκωβος μας δίδαξε: «Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας· πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδίας, δίγνωμοι...Ταπεινώθητε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει.» (Ιακώβου 4:6-10) Ο Πέτρος επαυξάνει το τέλος της δήλωσης του Ιακώβου: «Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών.» (Α' Πέτ. 5:6,7) Φροντίζοντας για εσάς, ο Θεός θα ακούσει τις ταπεινές κραυγές σας. ■

Η Μεγαλειότητα του Κυρίου

Εδάφια κλειδιά: «Ο Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν είναι ενδεδυμένος· ενδεδυμένος είναι ο Κύριος δύναμιν και περιεζωσμένος· και την οικουμένην εστερέωσεν, ώστε δεν θέλει σαλευθή.»
— Ψαλμός 93:1

Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 93:1-5

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΜΑΣ παρέχει το σκηνικό για εξαιρετικό διαλογισμό. Ποιες είναι μερικές από τις καθοριστικές ιδιότητες του Θεού μας; Προσπαθώντας να κοσκινίσουμε διάφορες ιδέες ως προς τη φύση του, ορισμένες ιδέες είναι υψηλές, αλλά άλλες όχι. Μερικές μας αφήνουν την εντύπωση ότι η αντίληψή τους για τον Θεό είναι ότι είναι ακριβώς όπως ο άνθρωπος, εκτός από το ότι ενσαρκώνει μια πολύ μεγαλύτερη φυσική παρουσία. Ο Δημιουργός μας έχει κατηγορηθεί άδικα ότι έχει ιδιότητες εμφανείς στην πεσμένη ανθρώπινη φυλή μας. Η ματαιοδοξία, η αυθαιρεσία, η σκληρότητα, η αναισθησία και άλλες λανθασμένες ιδιότητες του έχουν επιβληθεί. Τέτοιες κατηγορίες είναι άστοχες.

Το σημερινό Βασικό Εδάφιο δείχνει πρώτα ότι μια απόδειξη για τη φύση του Θεού είναι ότι «βασιλεύει». Η κυριαρχία του είναι πάνω στα πάντα, αν και σε

ορισμένους τομείς, αποκλείει την άσκηση της πανίσχυρης εξουσίας του, όπως στην παρούσα, αν και προσωρινή, άδεια για την αμαρτία και το θάνατο. Βασιλεύει πάνω στους νόμους της φυσικής. Εκ του μηδενός, έβγαλε την απεραντοσύνη του σύμπαντος. Ακόμη και τα μικρότερα συστατικά του σύμπαντος που γνωρίζουμε, ρυθμίζονται από πολύπλοκους νόμους δυνάμεων και αλληλεπιδράσεων.

Ο Θεός είπε: «Γενηθήτω φως». (Γέν. 1:3) Φωτόνια ξεχύθηκαν, φωτίζοντας τη δόξα των ουρανών. Ο Ψαλμωδός Δαβίδ έγραψε: «Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χειρών αυτού. Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νύξ προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν. Δεν είναι λαλιά ουδέ λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούεται.» (Ψαλμ. 19:1-3) Από την άποψή μας, κοιτάζοντας ψηλά τη νύχτα προς τον Γαλαξία μας, ποιος δεν εντυπωσιάστηκε από την ομορφιά του Γαλαξία μας; Οι ουρανοί μας γοητεύουν και μας εμπνέουν. Επιβλητικά βουνά, απέραντες θάλασσες, καρποφόρες πεδιάδες και ένδοξα δάση αντηχούν γύρω μας, εμπνέοντας μια εκτίμηση για το έργο του Θεού. Μέρα με τη μέρα, νύχτα με τη νύχτα, οι ομορφιές των ουρανών και της γης μιλούν στην ανθρωπότητα σε μια γλώσσα που όλοι μπορούν να καταλάβουν. Το μήνυμά τους—ο Θεός είναι αληθινός!

«Είναι ντυμένος με μεγαλοπρέπεια». Αυτό είναι μια άλλη απόδειξη για τη φύση του Θεού. Όταν βλέπουμε κάτι εξαιρετικής ομορφιάς το λέμε «μεγαλοπρεπές». Ομοίως, μια μεγάλη ηθική νίκη επί του κακού μπορεί σωστά να ερμηνευθεί ως μεγαλειώδης. Η μεγαλειότητα εμπνέει τις καρδιές και το μυαλό μας σε υψηλές σκέψεις και συναισθήματα. Ο Θεός είναι ντυμένος με μεγαλοπρέπεια. Ο διαλογισμός πάνω σε αυτό οδηγεί σε μια πιο βαθιά εκτίμηση για το πρόσωπό του: «Ο Θεός είναι αγάπη». (Α' Ιωάννη 4:8) Η αγάπη του προκαλεί την

εκτίμηση για τη μεγαλειότητά του. Ο Θεός είναι μεγαλύτερος σε κάθε μέτωπο από τους καλύτερους ανθρώπους που γνωρίσαμε ποτέ. Η καταγραφή των λόγων του Ιησού από τον Λουκά δίνει βαθιά ενόραση για τη μεγαλειώδη φύση του Θεού. «Και άρχων τις ηρώτησεν αυτόν λέγων· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμή εις ο Θεός.» (Λουκάς 18:18,19) Ο Ιησούς, η επιτομή όλων όσων αντιλαμβανόμαστε ότι είναι καλά, αναγνώρισε ότι υπάρχει μόνο ένας που είναι πραγματικά καλός—ο Θεός, ο Δημιουργός—επειδή είναι ο δημιουργός της καλοσύνης.

Μια τρίτη απόδειξη για τη φύση του Θεού είναι ότι είναι αιώνιος. Το πέρασμα δισεκατομμυρίων ετών δεν τον πτοεί. Δεν αμφισβητείται από τους αιώνες που περνούν, επειδή είναι ο Δημιουργός του χρόνου. Είθε να κατανοούμε καλύτερα το μεγαλείο του Ιεχωβά κάθε μέρα που περνάει. ■

Είναι ελεήμων Θεός

Εδάφια κλειδιά: **ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ**
«Οικτίρμων και ελεήμων ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ στην
είναι ο Κύριος, μακρόθυμος ξεπεσμένη ανθρώπινη
και πολέλεος.» φύση που γεννά φόβο για
— **Ψαλμός 103:8** τον Θεό. Φαντάζεται ότι ο
Θεός είναι άστατος,
Επιλεγμένα εδάφια: εκδικητικός και
Ψαλμός 103:1-14 ανταγωνιστικός απέναντι
στην ανθρώπινη

οικογένεια· βιάζεται και στη κρίση και στη τιμωρία. Το εδάφιο-κλειδί μας διαλύει αυτό το λάθος στη σκέψη και μιλά για τον Θεό ως ελεήμονα, γεμάτο χάρη και αργεί στο να θυμώσει.

Ο Ψαλμός 103 είναι ένα θεραπευτικό βάλσαμο, που διώχνει κάθε φόβο για τον Θεό που μπορεί να θολώσει τη σκέψη μας. Προτείνουμε στον λαό του Κυρίου να το διαβάζει και να το εξετάζει με κανονικότητα. Προσέξτε τον χαρμόσυνο τόνο του Ψαλμωδού Δαβίδ: «Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου το όνομα το άγιον αυτού. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού· τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρούοντα πάσας τας αρρωστίας σου· τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντά σε με έλεος και οικτιρμούς· τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήράς σου· η νεότης σου ανανεούται ως του αετού.» —εδαφ. 1-5

Αυτό παρουσιάζει μια αληθινή και πνευματικά υγιή άποψη για το Δημιουργό μας. Είναι επιεικής. Δεν

κρατάει κακία. «Δεν θέλει δικολογεί διαπαντός ουδέ θέλει φυλάττει την οργήν αυτού εις τον αιώνα. Δεν έκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. Διότι όσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν. Όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών.» —εδ. 9-12

Ο Απόστολος Παύλος χαρακτηρίζει τον Θεό με παρόμοιο τρόπο: «Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, ο παρηγορών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημεείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημεείς αυτοί υπό του Θεού.» (Β' Κορ. 1:3,4) Ο Δημιουργός μας αναγνωρίζεται ως ο «Πατέρας του ελέους». Η εκδήλωση του ελέους του Θεού εμφανίζεται με πολλές αποχρώσεις και μορφές. Αναγνωρίζεται επίσης ως ο Θεός κάθε παρηγορίας. Εκείνοι των οποίων οι ζωές είναι αφιερωμένες σε αυτόν μπορούν να επιβεβαιώσουν την προσωπική τους εμπειρία με τα πολλαπλά ελέη και τη βαθιά του παρηγορία.

Οι ψαλμοί του Δαβίδ έχουν ένα επαναλαμβανόμενο θέμα για το έλεος του Θεού, ίσως εμπνευσμένο από τις μεγάλες του αμαρτίες της μοιχείας με τη Βηθσαβέ και τη δολοφονία του Ουρία. Αναλογιστείτε την αγωνία του στον Ψαλμό 51: «Ελέησόν με, ω Θεέ, κατά το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τα ανομήματά μου. Πλύνόν με μάλλον και μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Διότι τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου είναι διαπαντός. Εις σε, εις σε μόνον ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου έπραξα· διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να ήσαι άμεμπτος εις τας κρίσεις

σου.» —εδ. 1-4

Αγαπητοί αναγνώστες, είθε να παρηγορηθούμε και εμείς συνειδητοποιώντας ότι λατρεύουμε έναν Θεό του ελέους. «Καθώς σπλαγχνίζεται ο πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους φοβουμένους αυτόν. Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χώμα....Το δε έλεος του Κυρίου είναι από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους υιούς των υιών· επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς.» — Ψαλμ. 103:13-18 ■

Μια αιώνια βασιλεία

Εδάφια κλειδιά: «*Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά.*»
— **Ψαλμός 145:13**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 145:10-21

ΤΟ ΕΛΑΦΙΟ-ΚΛΕΙΔΙ
μας αναγνωρίζει την παντοδυναμία του Θεού. Καθώς κοιτάμε τον κόσμο σήμερα, δεν βλέπουμε πολλούς να αναζητούν να γνωρίσουν τον Θεό. Λιγότεροι ακόμη κάνουν μια συντονισμένη προσπάθεια να ζήσουν

θεοσεβείς ζωές σύμφωνα με το θείο θέλημα. Η ανθρώπινη αδιαφορία αναιρεί τους ισχυρισμούς της Αγίας Γραφής ότι η βασιλεία του Θεού είναι αιώνια και η κυριαρχία του διαρκεί σε όλους τους αιώνες; Εμείς απαντάμε «Όχι». Ο Θεός της Βίβλου μας είναι αιώνιος. Η συντομία της ανθρώπινης ζωής περιορίζει την ικανότητά μας να διακρίνουμε πλήρως το πραγματικό εύρος της αιωνιότητας. Ο Θεός, από την άλλη πλευρά, είναι εντελώς βολεμένος με το τεράστιο μέγεθος της αιωνιότητας. Ο Προφήτης Ησαΐας τον αναφέρει λέγοντας ότι είναι ο «Υψιστος και ο Υπέρτατος, ο κατοικών την αιωνιότητα». —Ησα. 57:15

Οι Ψαλμοί μιλούν για τον Θεό, τον Αιώνιο, λέγοντας: «Κύριε, συ έγεινες εις ημάς καταφυγή εις γενεάν και γενεάν. Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος έως του

αιώνας, συ είσαι ο Θεός.» —Ψαλμ. 90:1,2

Το σημείο που θέτουμε είναι το εξής: Το σχέδιο του Θεού δεν απέτυχε. Ελέγχει πλήρως τη δημιουργία του. Κάποιος μπορεί κάλλιστα να αναρωτηθεί: «Αν είναι έτσι, γιατί υπάρχει τόσο πολύ βάσανα και χάος στον κόσμο; Γιατί επιμένουν οι πόλεμοι; Γιατί οι άνθρωποι αρρωσταίνουν και πεθαίνουν;» Ο Θεός επέτρεψε, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στην αμαρτία να σπέρνει τον όλεθρο στους ανθρώπους. Ο Σολομών έγραψε: «Και έδωκα την καρδιάν μου εις το να εκζητήσω και να ερευνήσω διά της σοφίας περί πάντων των γινομένων υπό τον ουρανόν· τον οχληρόν τούτον περισπασμόν ο Θεός έδωκεν εις τους υιούς των ανθρώπων, διά να μοχθώσιν εν αυτώ. Είδον πάντα τα έργα τα γινόμενα υπό τον ήλιον, και ιδού, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος.» (Εκκλ. 1:13,14) Η φράση-κλειδί εδώ είναι «διά να μοχθώσιν εν αυτώ» ή να ταλαιπωρηθούν. Η ανθρώπινη οικογένεια, βιώνοντας τις συνέπειες της αμαρτίας, ταλαιπωρείται για να γνωρίσει και το καλό και το κακό. (Γέν. 3:22) Σε εύθετο χρόνο, ο Δημιουργός μας θα βάλει τέλος στη συμφορά της ανθρωπότητας—στην ένδοξη αιώνια βασιλεία του.

Τότε οι υποσχέσεις της Γραφής θα είναι πραγματικότητα, κι όχι φαινομενικά υπερβολικές. «Πάντα τα ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σε αινεί· και οι όσιοί σου θέλουσι σε ευλογεί. Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει και θέλουσι διηγείσθαι το μεγαλείόν σου· διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους υιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία αυτού, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας αυτού...Το στόμα μου θέλει λαλεί την αίνεσιν του Κυρίου· και πάσα σαρξ ας ευλογή το όνομα το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.» —Ψαλμ. 145:10-12,21

Αυτό θα επιτευχθεί μέσω του έργου του Υιού του Θεού, Χριστού Ιησού. «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος.» —Ησα. 9:6,7

«Με αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, προσεύχεσθε: «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου· ελθέτω η βασιλεία σου· γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ, και επί της γής.» (Ματθ. 6:9,10) Ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για την αιώνια βασιλεία του Θεού! ■

* * *

Τα χέρια του θα το τελειώσουν

*«Αι χείρες του Ζοροβάβελ έθεσαν το θεμέλιον του
οίκου τούτου και αι χείρες αυτού θέλουσι τελειώσει
αυτόν· και θέλεις γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων
με απέστειλε προς εσάς.»*
— Ζαχαρίας 4:9 —

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ μας αφορά το χτίσιμο του ναού του Ζοροβάβελ που έγινε μετά την επιστροφή των Εβραίων από την αιχμαλωσία. Αυτή η προφητεία διδάσκει ένα πολύ μεγαλύτερο μάθημα παρά να το περιορίσει την εφαρμογή της στα τοπικά γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά την ημέρα του Ζοροβάβελ. Αντίθετα, έχει μεγαλύτερη σημασία για την οικοδόμηση του πνευματικού «ναού του Θεού», της νύφης του Χριστού, που βρίσκεται σε εξέλιξη κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου από την Ημέρα της Πεντηκοστής. —Α' Κορ. 3:16,17· Εφ. 2:21,22

Την εποχή του Ζοροβάβελ, υπήρχε αντίθεση για την οικοδόμηση αυτού του ναού, και έτσι επίσης υπήρξε αντίθεση στο σημερινό οικοδομικό έργο του πνευματικού ναού. Αυτή η αντίθεση αναφέρεται στο εδάφιο Ζαχαρίας 4:7 ως ένα «μεγάλο βουνό» που προσπάθησε να εμποδίσει το οικοδομικό έργο. Αυτό, σε προφητική γλώσσα, δείχνει τη μεγαλύτερη αντίθεση που συνόδευσε το παρόν έργον.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, το «μεγάλο βουνό» αντιπροσώπευε εν μέρει τα ανθρωπογενή βασίλεια και τα θρησκευτικά συστήματα αυτού του κόσμου που χρησιμοποίησαν τη δύναμη και τον πλούτο τους για να επηρεάσουν αρνητικά το έργο κατασκευής του πνευματικού ναού και τη συγκέντρωση του «μικρού ποιμνίου» του Χριστού, όλων εκείνων που αγωνίζονται να ακολουθήσουν πιστά τα βήματά του. (Λουκάς 12:32) Πολλά ήταν ανταγωνιστικά για την επιτυχία αυτού του έργου, όπως το λάθος που μεταμφιέζεται σε αλήθεια και το σκοτάδι που εμφανίζεται ως φως. (Ιωάννης 3:19· Β' Κορ. 11:14· Εφεσ. 6:12) Ωστόσο, ο Μεγάλος Αρχιτέκτονας, ο Επουράνιος Πατέρας μας, έχει κανονίσει να φροντίζει με πρόνοια τα παιδιά του και την οικοδόμηση του ναού. —Εβρ. 13:5,6· Α' Πετ. 5:7

Τι κανόνισε ο Θεός να κάνει για τον λαό του; Θα νικήσει τους εχθρούς της αλήθειας και της δικαιοσύνης; Θα στήσει προστατευτικό φράχτη γύρω από τον λαό του; Απαντάμε όχι, γιατί επιτρέπει στους εχθρούς να ακολουθούν την πορεία τους, και ο λαός του να δοκιμάζεται για την πιστότητά του προς αυτόν. Ο Θεός τελικά νικά τον σκοπό του εχθρού δίνοντας στον λαό του πνευματικό όραμα μέσω του Λόγου της Αλήθειας του. Την εποχή του Ζοροβάβελ, έστειλε δύο από τους προφήτες του, τον Αγγαίο και τον Ζαχαρία, με ένα όραμα. Το όραμα αποτελούνταν από ένα κηροπήγιο που παρέχει φως. Το λάδι που τροφοδοτούσε τις λάμπες περνούσε από επτά χρυσούς σωλήνες από δύο ελιές. (Ζαχ. 4:2,3) Το μήνυμα έχει ιδιαίτερη σημασία επειδή ήταν «Ουχί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων». (εδάφ. 6) Πόσο είχε ενισχύσει αυτό τους ανθρώπους εκείνη την εποχή, και τι ενθάρρυνση είναι για εμάς στην εποχή μας.

Τα παιδιά του Ισραήλ πίστευαν ότι κάποια μέρα

θα ήταν το φως του κόσμου. Ο Θεός τους προειδοποίησε ότι όπως το μυστικό του φωτός του κηροπήγιου βρισκόταν στο λάδι που προερχόταν από τα δύο ελαιόδεντρα, έτσι και το μυστικό της επιτυχίας τους ως έθνος βρισκόταν στη συνεχή παροχή του Πνεύματός του, ή της αγίας επιρροής, πάνω τους. Ωστόσο, για το φυσικό μάτι, βλέποντας από τη μια πλευρά τη στρατιωτική δύναμη που συγκεντρώθηκε εναντίον τους, και από την άλλη, τίποτα άλλο παρά το Πνεύμα του Θεού να λειτουργεί αόρατα, φαινόταν ότι οι πιθανότητες επιτυχίας τους ήταν λίγες. Το ίδιο ισχύει και σήμερα. Ο λαός του Κυρίου είναι μειονότητα όσον αφορά τους αριθμούς και τη γήινη επιρροή. Μερικοί μπορεί να υπέθεσαν ότι η επιτυχία θα εξασφαλιζόταν αν μπορούσαν να βασίζονται στην υποστήριξη των γήινων δυνάμεων, αλλά το μήνυμα του Θεού για άλλη μια φορά είναι: «Ουχί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου.»

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ας εξετάσουμε την πρόοδο αυτού του πνευματικού έργου οικοδόμησης ναού και ας παρατηρήσουμε πόσο θαυμάσια έχει προχωρήσει, παρ'όλο που λέγεται προφητικά ότι έλαβε χώρα την «ημέρα των μικρών πραγμάτων». (Ζαχ. 4:10) Αυτή η «ημέρα» ξεκίνησε την Πεντηκοστή, όταν, συμβολικά μιλώντας, τέθηκαν τα θεμέλια του πνευματικού οίκου. Για τριάντα χρόνια η ζωή του αγαπητού μας Λυτρωτή ήταν ως επί το πλείστον κρυμμένη από την κατανόηση του κοινού. Η Μαρία, και μερικοί άλλοι στενοί φίλοι του Κυρίου μας, γνώριζαν τη θαυματουργή γέννησή του, και, αναμφίβολα, συλλογιζόνταν το μήνυμα του αγγέλου και τις προφητείες που τον αφορούσαν. —Λουκάς 1:26-38· Ισ. 7:14· 9:6,7

Είχαν προφητευτεί υπέροχα πράγματα σχετικά με το παιδί Ιησού, και καθώς τα χρόνια περνούσαν χωρίς

κανένα εμφανές σημάδι ότι οι προειπωμένες προβλέψεις εκπληρώθηκαν, μερικοί ίσως θεώρησαν ότι δεν θα πραγματοποιούνταν ποτέ. Η τελική ταύτισή του από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή στον Ιορδάνη ποταμό, η βάπτισή του και το χρίσμα του με το Άγιο Πνεύμα, ήταν σπουδαία πράγματα. Ωστόσο, η ζωή και η διακονία του Κυρίου μας Ιησού, όπως θεωρούνται από καθαρά ανθρώπινη άποψη, θεωρούνταν σε μεγάλο βαθμό ως φαινομενική αποτυχία στα μάτια των κοσμικά σοφών. Παρουσιάστηκε στον Ισραήλ ως ο Μεσσίας τους, αλλά επειδή δεν ανταποκρίθηκε στην αντίληψή τους για το τι έπρεπε να είναι ο Μεσσίας, ως έθνος, τον απέρριψαν. —Ησα. 53:1-3· Ιωάννης 1:11,12· Πράξεις 2:22,23

Το βράδυ πριν πεθάνει, ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Ενίκησα τον κόσμο». (Ιωάννης 16:33) Ήταν νικητής με όλη τη σημασία της λέξης, αν και δεν φαινόταν προφανές όταν, την επόμενη μέρα, κρεμάστηκε πάνω στο σταυρό πεθαίνοντας. Εκεί, μέσα σε ένα τρομακτικό σκοτάδι, ο Ιησούς γνώρισε τον μεγαλύτερο θρίαμβο του πάνω στον κόσμο. Για τον μέσο άνθρωπο, ήταν μόνο το τέλος μιας πολύ ανόητης και φανατικής ζωής. Ο θάνατος και η ταφή του Ιησού, αν και μπορεί να ήταν μια ημέρα «μικρών πραγμάτων» κατά την εκτίμηση όσων ήταν μάρτυρες των γεγονότων, ήταν στην πραγματικότητα μια ημέρα μεγάλης νίκης. Τα αποτελέσματα αυτών των γεγονότων θα φανούν μόνο όταν κάθε πλάσμα που είναι «στον ουρανό και στη γη», θα υψώσει τη φωνή του σε έπαινο προς αυτόν λέγοντας: «Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων.» —Αποκ. 5:13

ΒΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ

Διαβάσαμε ότι ήταν μια μέρα μικρών πραγμάτων

όταν ο Ζοροβάβελ έθεσε τα θεμέλια του οίκου. Το αρχικό μας κείμενο λέει ότι τα θεμέλια τέθηκαν από τα ίδια του τα χέρια, υποδεικνύοντας ότι ήταν ένα έργο που παρακολούθησε προσωπικά. Μετά την ανάληψη του Κυρίου μας στους ουρανούς, διαπιστώνουμε ότι το πρώτο του έργο ήταν να βάλει τα θεμέλια του πνευματικού ναού και αυτό φρόντισε και προσωπικά, βάζοντας τα θεμέλια με τα ίδια του τα χέρια, συμβολικά μιλώντας. Τότε ήταν που μετέφερε στα δικαστήρια της θείας δικαιοσύνης την αξία της θυσιασμένης, τέλειαν ανθρωπότητάς του και την παρουσίασε στον Επουράνιο Πατέρα «για εμάς». (Εβρ. 9:24) Έτσι έθεσε τα θεμέλια του οίκου των γιων, στη βάση του να έρθουμε στον Θεό και να αφιερώσουμε τη ζωή μας σε αυτόν ως αποδεκτή θυσία. —Εβρ. 3:6· Ρωμ. 12:1

Κοιτάζοντας πίσω στην Ιερουσαλήμ και βλέποντας τι συνέβαινε, παρατηρούμε ότι οι σαστισμένοι μαθητές του Κυρίου συγκεντρώθηκαν εκεί σύμφωνα με τις οδηγίες του. Λίγο πριν από την ανάληψή του, τους είπε να παραμείνουν στην Ιερουσαλήμ μέχρι να ενδυθούν με δύναμη από ψηλά. (Πράξεις 1:4) Σε εκείνο το επάνω δωμάτιο (ανώγειον), μπορούμε να τους φανταστούμε όλους συγκεντρωμένους. (εδ. 12-14) Ίσως ο Θωμάς αναρωτιόταν αν είχαν καταλάβει σωστά τις οδηγίες του Κυρίου. Ο Πέτρος μπορεί να σκέφτηκε ποιο θα μπορούσε να είναι το νόημα όλων αυτών, ενώ ο στοχαστικός Ιωάννης ίσως αμφισβητούσε γιατί η διαρκής παρουσία του Δασκάλου δεν ήταν ακόμα μαζί τους.

Στην πόλη, η αναταραχή που μόλις λίγες εβδομάδες νωρίτερα είχεμανιάσει τόσο μανιωδώς είχε πλέον καταλαγιάσει. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Εβραίων ήταν ήσυχoi· η αιτία όλης της ανησυχίας και της διαμάχης τους έφυγε, ή έτσι νόμιζαν. Ο Ναζωραίος ήταν νεκρός, η επίγεια διακονία του τελείωσε, οι ελπίδες της

πλειοψηφίας των οπαδών του διαψεύστηκαν και η νίκη ανήκε στους θρησκευτικούς ηγέτες των Εβραίων. Ήταν μια μέρα μικρών πραγμάτων στη γη, αλλά ήταν μια μέρα μεγάλων πραγμάτων στον ουρανό. Ο αναστημένος και ένδοξος Λυτρωτής έθετε τα θεμέλια ενός οίκου που θα είναι το συμβολικό μέρος συνάντησης μεταξύ Θεού και ανθρώπων όταν ολοκληρωθεί τελικά. —Β Κορ. 6:16· Αποκ. 21:3

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΠΕΤΡΩΝ

Αυτό που ίσχυε για τη διακονία του Ιησού και την Πεντηκοστή ίσχυε έκτοτε ανά τους αιώνες, γιατί ήταν μια μέρα μικρών πραγμάτων. Γνωρίζουμε ότι ακόμη και πριν οι απόστολοι κοιμηθούν στο θάνατο, το «μυστήριο της ανομίας» είχε ήδη αρχίσει να λειτουργεί στη πρώτη εκκλησία. (Β΄ Θεσ. 2:7) Αυτό εξελίχθηκε σε ένα «μεγάλο βουνό», που εναντιώθηκε σε όλους όσοι κράτησαν την πίστη και περπάτησαν στα χνάρια του Κυρίου μας. Στο πέραςμα των αιώνων, και ειδικά κατά τη διάρκεια των σκοτεινών αιώνων, αυτό το βουνό καταδίωξε και εναντιώθηκε με το σπαθί, το πάσσαλο και το ικρίωμα (κρεμάλα), τους αληθινούς αγίους του Θεού. Αναγκάστηκαν να καταφύγουν σε λάκκους και σπηλιές της γης για να ξεφύγουν από την αδυσώπητη και καταδιωκτική της δύναμη.

Στον ανθρώπινο παρατηρητή, μπορεί να φανεί ότι ο Μεγάλος Αρχιτέκτονας δεν είχε μεγάλο ενδιαφέρον για το έργο του για να επιτρέψει την παρεμπόδισή του, ή προφανώς. Ωστόσο, η κατάσταση δεν ήταν ποτέ εκτός ελέγχου του Θεού, και το έργο προχωρούσε μεγαλειωδώς. Εν μέσω αυτής της ημέρας των μικρών πραγμάτων, οι ζωντανές πέτρες για το ναό έχουν προετοιμαστεί. Προετοιμάστηκαν -ένα προς ένα—, λαξεύθηκαν και γυαλίστηκαν με την ίδια την παρουσία των εχθρών τους

και συχνά στα χέρια τους.

Ήταν μια μέρα σπουδαίων πραγμάτων όταν την δούμε από την ουράνια σκοπιά. Η προφητεία δηλώνει ότι τα χέρια του Ζοροβάβελ έθεσαν τα θεμέλια του οίκου, και «τα χέρια του θα τον τελειώσουν». (Ζαχ. 4:9) Η τοποθέτηση των θεμελίων ήταν ένα προσωπικό έργο στο οποίο ο Κύριός μας, με τα ίδια του τα χέρια, παρουσίασε στον Θεό την πολύτιμη βάση της αποδοχής μας από αυτόν. Αφούν διαβάζουμε ότι τα χέρια του θα τελειώσουν επίσης το έργο, πρέπει να συμπεράνουμε ότι θα είναι επίσης ένα προσωπικό έργο που θα επιμεληθεί ο Κύριός μας. Τι υπέροχη σκέψη είναι ότι ζούμε τώρα στις ημέρες της Δεύτερης Παρουσίας του Δασκάλου. Ήρθε για να παρακολουθήσει προσωπικά το τελειωτικό έργο αυτού του μεγάλου πνευματικού οικοδομήματος. —Ιωάννης 14:1-3

ΘΑΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙΣΥΝΤΟΜΑΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ

Όταν ο Χριστός έθεσε τα θεμέλια αυτού του πνευματικού οίκου την Πεντηκοστή, έβαλε στα χέρια του Πατέρα του την αξία με την οποία ο οίκος των γιων έγινε αποδεκτός. (Εβρ. 9:24) Τώρα που ήρθε να το τελειώσει, διαβάζουμε ότι έρχεται με ένα «βαρίδι» (κασσιτέρινος λίθος στην Καθαρεύουσα) στα χέρια του. (Ζαχ. 4:10) Η πτώση είναι για το έργο της ευθυγράμμισης όλων των πραγμάτων. Κατά τη διάρκεια αυτής της τελικής περιόδου της Εποχής του Ευαγγελίου, ο μεγάλος «Ζοροβάβελ», ο Χριστός Ιησούς, με το βαρίδι της Αλήθειας στα χέρια του, το κράτησε ψηλά απέναντι στα πολλά, μακροχρόνια, αποδεκτά ψευδή και αντιβιβλικά δόγματα του Χριστιανικού κόσμου. Καθώς το βαρίδι σηκώθηκε, πόσο παραμορφωμένες είναι πολλές από τις διδασκαλίες που περάστηκαν σε εμάς από ένα πιο σκοτεινό παρελθόν. Οι

αληθινοί ακόλουθοι του Θεού συγκεντρώνονται γύρω από την Αλήθεια, «σερβιρισμένη» θαυμάσια στο τραπέζι του Κυρίου τους, για να απολαύσουν το αυξανόμενο φως του Αγίου Λόγου του. (Ματθ. 24:45· Λουκάς 12:37· Αποκ. 3:20,21) Ποιο ήταν το αποτέλεσμα της χρήσης αυτού του βαριδίου; Έλαψε το φως της Αλήθειας και επεδίωξε γρήγορα ο λαός του Κυρίου ώστε να αποβάλει όλα όσα σχετίζονται με τον «παλιό άνθρωπο» και προσπάθησαν να «ντυθούν τον νέο άνθρωπο;» —Κολ. 3:8-14

Ας μας παρακινήσει για να αντιμετωπίσουμε τις δοκιμασίες της προφητικής μας εποχής, ενθυμούμενοι ότι το τελειωτικό έργο λαμβάνει πλέον χώρα. Εκτελείται από τα ίδια τα χέρια του Κυρίου μας, και το φροντίζει προσωπικά. Ο μεγάλος ναός ολοκληρώνεται καθώς κάθε «ζωντανή πέτρα» είναι πλήρως πελεκημένη και γυαλισμένη. (Α' Πέτ. 2:5) Όταν η τελευταία από αυτές τις ζωντανές πέτρες περάσει πέρα από το πέπλο, θα συγκεντρωθούν όλες μαζί και θα τοποθετηθούν στην «εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις ουρανοίς». (Β' Κορ. 5:1) Έτσι θα ολοκληρωθεί η οικοδόμηση του πνευματικού ναού του Θεού. Τότε η ημέρα των μικρών πραγμάτων θα έχει παρέλθει, και από το μέλλον, το ουράνιο σπίτι μας θα ακούσουμε την αποκατεστημένη ανθρωπότητα να λέει: «Μέγας ο Κύριος και αινετός σφόδρα εν τη πόλει του Θεού ημών, τω όρει της αγιότητος αυτού. Ωραίον την θέσιν, χαρά πάσης της γης, είναι το όρος Σιών, προς τα πλάγια του βορρά· η πόλις του Βασιλέως του μεγάλου.» —Ψαλμ. 48:1,2 ■

Image© Николай Шитов-stock.adobe.com

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται [ε]ἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν.

—ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 21:1-4—
